

Úžasný svět podmořských hlubin

Středa, 13 Říjen 2010 23:00

Martina Balzarová je mladá žena, studentka, potápěčka. Jak se člověk dostane k potápění a focení světa z hlubin? Ač je slečna Martina časově velmi vytížená, pro náš web se ochotně na chvíli zastavila a zodpověděla moje otázky. Věřím, že oslovíme i vás.

V neposlední řadě nabízím pokochání fotkami, které Martina pořídila v hlubinách na svých cestách za pestrým dobrodružstvím.

Martino, prozrad'te nám, jak se máte, co a kde studujete a co Vás přivedlo k tomuto studijnímu zaměření?

Abych pravdu řekla, začínám být mírně nervózní, protože letos budu končit magisterské studium a čeká mne obhajoba, státnice. Takže tenhle akademický rok je pro mne nadmíru důležitý. Studuji teď na Přírodovědecké fakultě JU v Českých Budějovicích dva obory : Zoologii a Učitelství biologie pro střední školu. Do toho ještě pokukuji po archeologii, že bych zkusila příští rok. Od malička mne strašně bavila příroda a historie. Chtěla jsem být paleontoložkou nebo archeoložkou, ale teprve až s prvními potápěčskými krůčky jsem nadobro propadla biologii. Když jsem se potápěla a potkávala tolik rozmanitých

tvorů, věděla jsem, že svůj život nechci zasvětit ničemu jinému, než jejich poznávání a ochraně.

Vaší velkou vášní je potápění. Jak jste se k potápění dostala?

K potápění mne přivedl táta. Společně jsme se přihlásili do kurzu, když mi bylo dvanáct let (1999). To je nejnižší možný věk, kdy můžete začít. Táta to hrozně chytlo a mě jakbysmet. Dnes je tatka potápěčským instruktorem na plný úvazek a já se také věnuji potápění profesionálně.

Jakého kvalifikačního stupně jste v potápění dosáhla?

Můj nejvyšší kvalifikační stupeň se nazývá PADI Divemaster. Mohu asistovat instruktorovi při kurzech a starat se o již certifikované potápěče. Třeba jako průvodce pod mořskou hladinou, dohlížím na bezpečnost, dodržování pravidel a také se snažím, aby se lidé pod vodou bavili a viděli něco zajímavého. Dále mám několik specializovaných kurzů : podvodní fotografie, podvodní video, vrakové potápění, noční potápění, hloubkové potápění atd. Samozřejmostí je také kurz první pomoci a certifikace potápěč záchranář (Rescue diver). Časem bych si ráda udělala i instruktorský kurz, ale zatím na něj nemám peníze a vlastně ani nemám čas věnovat se potápění na plný úvazek.

Do jaké hloubky se obvykle potápíte a jak nejvíc hluboko jste se potopila?

Nejkrásnější potápění je v hloubkách 10 – 15m, protože sem dopadá nejvíce slunečního světla a také je zde nejvíce života. Do větších hloubek se potápím pouze, když je zde něco zajímavého, např. jeskyně, vrak, jinak to nemá cenu. Je zde ponuro a rychleji vám ubývá zásoba vzduchu. Navíc ve větších hloubkách můžete strávit jen omezenou dobu kvůli riziku vzniku dekompresní nemoci (např. ve 40m hloubce můžete být pouze 3 min). Kromě dekompresní nemoci na vás od 30m může ještě

působit tzv. dusíková narkóza, kdy se chováte téměř jako byste byla opilá a můžete tedy ohrozit váš život. Kolem 60m vás pak zase může zabít kyslík, v této hloubce se totiž stává toxickým. Pro rekreační potápění se vzduchem je tedy stanovená maximální hloubka 40m. Techničtí potápěči se pak mohou potápět až do 100m, ale používají úplně jiné směsi k dýchání, než stlačený vzduch. Já jsem se nejhloběji potápěla v jeskyni na Sardinii, v jednom místě tu tunel klesl do hloubky 45m.

Co Vás na podmořském světě fascinuje?

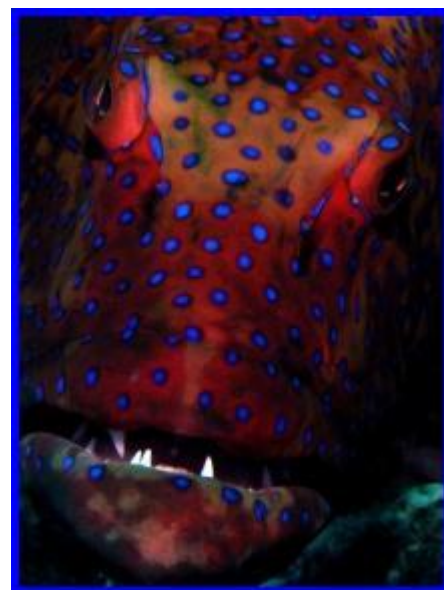
Hrozně úžasný je pocit bez tíže. Pod vodou se zrelaxuji, můžu úplně vypnout a jen odpočívat. Užívat si nádherné ticho a klid. A pak je tu samozřejmě překrásný podmořský svět se svými roztodivnými obyvateli, kteří mne neustále fascinují.

Kde všude jste se potápěla a v jaké zemi se Vám nejvíce líbilo?

S potápěním jsem začínala ve Středozemním moři na Kypru, pak na Sardinii a v Chorvatsku. Potom jsem začala jezdit k Rudému moři do Egypta a považuji zdejší korálové moře za jedno z nejhezčích na světě. Pravidelně se sem vracím několikrát ročně. Znáám tu téměř každý kout, mám tu své oblíbené podmořské kamarády, jako želváka Průšu nebo mořské koníčky či delfíny. Dále jsem měla možnost potápět se ve Vietnamu, na Papui Nové Guinei, v Mexiku a v Indonésii na ostrovech Bali a Sulawesi. Příští rok se chystám navštívit Filipíny. Každá země mne něčím uchvátila, ať už kulturou, či přírodními krásami na souši nebo unikátním podmořským životem. Jedním z největších zážitků je pro mne setkání s mantami na Bali, to bylo opravdu neuvěřitelné.

Překrásně fotíte, co Vás přivedlo k fotografování?

Focení jsem se začala věnovat dva roky po mých prvních ponorech. Chtěla jsem zachytit nějaké obrázky a ukázat je lidem, co se nepotápí, aby věděli, proč tam „pořád lezeme“ a třeba je i na to nalákala. Hlavním impulzem pro mě byla maminka, která se vůbec nepotápí, po letech jsem ji alespoň naučila šnorchlovat. Už na vlastní oči viděla žraloky, želvy, delfíny, manty a dokonce i dugonga, kterého já jsem bohužel ještě nikdy nepotkala a tak trochu jí závidím. Je to jeden z mých zatím nesplněných snů.

Jistě jste se pod vodou setkala i s nebezpečnými živočichy, jaký je to pocit, potkat v moři např. žraloka?

Já ani nevím, potkat žraloka je pod vodou hrozně vzácné. Já sama jsem zažila v životě možná za ta léta 3 min setkání, a to možná přidávám. V Egyptě jsem potkala svého prvního útesového žraloka na naprosto netypickém místě. Dvoumetrový žralok připlaval, viděl mne a zase okamžitě zmizel... Sice jsem se pěkně zadýchala a srdce mi bilo jako splašené, ale ani ne tak strachem, jako spíše nadšením, že jsem něco tak výjimečného zažila. Žralok je na seznamu nebezpečných mořských živočichů na jednom z posledních míst. Když porovnám žraloka a jiná, mnohem nebezpečnější zvířata, co jsem potkala, je to úplně žabař.

V tropických mořích žijí ryby, co vypadají jako kus kamene, anglicky se jim proto říká stonefish. Tento odranec pravý je nejjedovatější rybou na světě, stačí, když se píchnete o jejich ostny a téměř na 100% do několika minut zemřete. A tyhle rybky já vídám téměř na každém rohu.

Na Sulawésách jsem se zase potkala s nejjedovatější chobotnicí. Je malinká jako golfový míček, ale jed má velmi účinný a také je pro

člověka smrtelný. Někdy si říkám, že je lepší sladká nevědomost. Nicméně každé zvíře může být svým způsobem nebezpečné, pokud se v jeho přítomnosti špatně zachováme. Zabít nás totiž může za pár minut třeba i delfin, pokud se cítí ohrožen.

Zažila jste v hlubinách takovou situaci, kdy Vám šlo o život a bála jste se někdy?

Pod vodou jsem se v životě nebála a pokud dodržíte potápěčská pravidla, nikdy se nemůže stát, že by vám šlo o život.

Jaké máte plány do budoucna?

Ráda bych teď úspěšně dokončila magisterské studium a pokračovala dále v doktorandském. Zároveň s tím bych chtěla u nás na fakultě vést vlastní přednášky z oblasti mořské biologie a jednou, za pár let, třeba vytvořit samostatný obor. Určitě se i nadále chci věnovat vědeckému výzkumu a ochraně přírody.

Stíháte kromě studia, potápění a focení ještě nějaké jiné zájmy či koníčky?

V podstatě veškerý můj čas je vyplněný školou, potápět se jezdím velmi málo, není čas. Většinou jen o letních prázdninách, výjimečně jindy. Ve volných chvílích píši články pro časopisy, zaskoím si na trénink podvodního hokeje a vedu přírodovědné kroužky pro děti. Dost často přednáším a vystavuji což mne velmi baví, ale také je to časově a hlavně finančně náročné. Někdy vím i dva roky dopředu, kde musím být, kalendář mám neustále plný, ale neměnila bych.

Vystavujete, pořádáte besedy a přednášky, cestujete. Kde Vás mohou naši čtenáři v současné době zahlédnout (nebo se setkat s Vašimi fotografiemi)?

Momentálně do konce roku už nemám žádnou výstavu, ale nejbližší 4. listopadu přednáším v Muzeu ve Skutči. Příští rok zahajuji v lednu v Rokycanech, dále pak vystavuji v Teplicích, v Pardubicích, v Plzni, v Trutnově, v Mostě... Každý měsíc někde jinde, do toho samozřejmě i nějaké ty přednášky. Veškeré informace jsou k nalezení na www.balzarova.cz.

Slečně Martině Balzarové mnohokrát děkuji za její úžasné a fascinující vyprávění, které mne neskutečně nadchlo. Přeji splnění všech snů a tužeb, a aby byl její život stále naplněný činnostmi, jež ji baví.

Napsal uživatel Retina

<http://rodina21.cz/ne-obycejne-pribehy/uzasny-svet-podmorskych-hlubin>

